

NGƯỜI NỮ TU VÀ MÀU TRẮNG CỬ

Dòng sông chảy lặng lờ từ thượng nguồn đổ xuống. Đến nơi này, sông quanh khúc thành một vòng cung vĩ đại. Uốn mình đổ dồn nước về dòng Cổ Chiên, sông để lại bên bờ những rừng cây sao mọc thành rừng thưa thưa. Ngôi nhà dòng nữ tu nằm khuất mình khiêm nhường, sau những hàng giậu leo đầy hoa kèn tím.

Người nữ tu có dáng dấp mong manh vừa đi qua chiếc cổng sắt nhỏ. Tay đẩy chiếc xe đạp trên lối đi, chiếc áo dài màu xám vải thô bay vờn theo gió chiều, từ bờ sông thổi lại. Soeur Anna Nguyễn vừa trở về Chung Viện từ lớp dạy tư bên ngoài. Mỗi tuần bốn bận, chị phải đạp xe hơn 10 cây số xuống tận thành phố dưới kia để dạy kèm trẻ tại những tư gia giàu có. Tiền học phí được chi trả vào quỹ nhà dòng.

Trời đã chiều mau, nắng tắt ngoài bãi sông. Sao sớm mọc lác đác trên nền trời còn tím thẫm. Soeur Nguyễn và đám chục chị em nữ tu khác, bắt đầu khoá đọc kinh chiều trước khi ăn cơm tối. Họ im lặng quỳ gối trong gian phòng nguyện nhỏ. Cây thánh giá gỗ to trên tường là vật duy nhất trong gian phòng. Họ bắt đầu đọc kinh.

Tiếng rầm rì vang vọng giữa bốn bức tường vôi trắng. Cảnh tượng buồn bã đến chạnh lòng. Những người nữ tu nhắm nghiền mắt, tay lần hạt chuỗi mân mê, miệng say sưa cầu kinh. Bản thân những người nữ tu dòng Teresa đã dâng hiến hoàn toàn cho Chúa Trời, và Mẹ Maria. Gương mặt họ thanh thản. Hình như bên ngoài bức tường kia, cuộc đời không còn chút gì làm vướng bận lòng họ... Nhưng không, ít ra đêm nay lòng của Soeur Nguyễn lại gợn sóng. Con gió ngoài kia trên dòng sông cái, đã thổi thì gợn vào hồn Soeur, những tiếng nhắc nhở của cuộc đời đã qua lâu rồi.

Buổi cầu kinh đã tan. Mọi người yên lặng dùng bữa cơm tối thanh đạm. Cũng chỉ những chén cơm trắng, ăn với rau luộc và chút cá kho. Cũng vẫn là những ly trà ấm mùi hoa sồi. Sau đó là buổi đọc thánh kinh và bàn luận giáo lý.

Đêm đã khuya, mà sao lòng Soeur Nguyễn vẫn chưa bình lặng. Không ngủ được như các chị em khác, Soeur khe khẽ ngồi dậy, lên mở cửa bước ra sân sau. Ngoài vườn chan hòa ánh trăng, nhàn nhạt màu sữa. Gió đưa tiếng sóng từ ngoài sông rì rầm vọng vào. Người nữ tu chợt nghe thoang thoang trong sương đêm mùi hoa Quỳnh đang nở.

Lần theo làn hương, Soeur Nguyễn nhìn thấy bên bức tường, vài đóa Quỳnh đang bung cánh tròn xoe, trắng muốt dưới ánh trăng. Trái tim nữ tu chợt như thắt lại một thoáng. Nỗi ghen ghen quen thuộc – nhưng đã bao năm rồi quên lãng – từ đáy lòng chợt trỗi

dậy. Mùi hương nồng nàn này từ bao năm đã như một nỗi đau trong hồn. Nó như một vết thương, cắt sâu vào con tim, vết thương tưởng đã lành ai ngờ có lúc nhức nhối từng con. Cánh cửa dĩ vãng tưởng đã đóng kín cánh cửa đầy bụi bặm. Nhưng có lúc những đêm khuya, chỉ chờ chút gió thoảng thổi về từ bờ sông kỷ niệm, là bung mở phơi bày những ngăn kéo, chất chồng vết tích của thời gian..... Mùi hương của Quỳnh nở nửa đêm, đêm nay chợt làm lòng Soeur Nguyên rộn ràng những tiếng nức. Nụ hôn đầu tiên trong đời con gái của người nữ tu và mùi hoa lãng bãng là dấu vết muôn đời in dấu trong hồn Soeur. Người ấy đã hôn ta lần đầu trong mùi hoa ấy. Ôi nụ hôn ngọt ngào đầu đời. Ôi nụ hôn thần thánh, tinh khiết vì lòng ta khi ấy vẫn chưa vẩn vương những khát vọng xác thịt. Ngoan ngoãn nhận nụ hôn đầu, khi ấy ta thấy đêm nhưng hằng hà sao sa. Trăng như sáng rực hân hoan. Và gió đêm như vuốt ve thân thể. Và nụ hôn ấy, đã khai mở trong ta những thác nguồn của tình ái...

Lần cuối cùng gặp nhau 20 năm về trước, ta đã chia tay nhau trước cửa thánh đường. Ta đã vĩnh viễn hai ngã chia xa từ đây. Chàng bước về cuộc sống và tương lai, ta bước vào nhà nguyện, và ở lại mãi mãi với dĩ vãng. Lần ấy, sau ngày cuối cùng của miền Nam, lòng ta đã như lửa cháy. Nôn nóng, lo âu, và tuyệt vọng, ta đã đón xe đi xuống đơn vị của chàng. Nhưng hơi ới đã quá trễ. Ta đứng trong nỗi quạnh hiu, trống vắng của căn cứ. Cổng hàng rào bỏ trống, những đồn gác bỏ trống, lạnh căm. Không một bóng người nào còn lại vắng bên trong. Hỏi thăm những người dân sống gần đó, thì họ cho biết cả căn cứ đã bỏ đi trong đêm khuya. Tuyệt vọng ta trở lại bến phà để sang sông trở về thành phố. Đứng trên phà, gió lồng lộng thổi, tóc bay tơi bời như lòng ta đang tơi bời, tan nát. Người ới, anh yêu dấu ới, chẳng lẽ nào chuyện tình mình cũng tan vỡ như đất nước đang tang thương vì loạn lạc...

Sau đó là những tháng, rồi những năm mong chờ. Tin tức người đi vẫn hun hút, nghìn trùng nơi nào. Có lúc ta nghĩ rằng chàng đã chết, và có lúc ta cũng đã muốn quyên sinh. Nhưng còn đứa em trai nhỏ dại cần bàn tay người chị săn sóc. Cha mẹ không còn, chỉ ba chị em sống hiu quạnh với nhau. Ta và chị phải lăn vào cuộc sống. Bán chợ trời, buôn quần áo cũ, bán hàng quán... cả ba chị em đã sống sót qua thời cuộc. Người chị gom được chút vốn liếng để dành từ trước, bàn chuyện vượt biên. Nhưng lòng ta chưa nở dứt đi. Hàng cây trước thánh đường còn xao xác những buổi sáng sớm đi lễ. Sương sớm vẫn còn đọng trắng trên những rặng sao còm cõi. Nơi đây, ta đã trao chàng cả tấm lòng thanh khiết. Nơi này, dấu ấn cuộc tình mãi ghi đậm trong lòng. Và ta vẫn còn chờ đợi, những bước chân của chàng trở về trong một ngày nào đó. Ta tuy chưa hóa đá, nhưng trái tim đã như cầm nín trước tất cả những cám dỗ của cuộc đời. Và sau những tháng năm dài đằng đẳng, thời xuân thì con gái đã qua, ta chọn nhà dòng làm nương náu, gởi cuộc đời trong bàn tay Chúa nhân từ...

Hồi chiều khi đi dạy học về, Soeur Nguyên nhận được lời gọi của Mẹ Bề Trên lên gặp gỡ trên văn phòng. Bình thần tâm hồn, Soeur đến gặp người Mẹ tinh thần cao cả ấy. Soeur Nguyên tưởng chỉ là những chỉ dẫn bình thường từ Mẹ. Bước vào văn phòng, Soeur

Nguyên hơi ngạc nhiên, khi thấy Mẹ Bê Trê bảo nàng đóng kín cửa lại, và hãy bình tĩnh ngồi xuống đối diện Mẹ. Rất từ tốn Mẹ nói:

– Hồi sáng có một người đàn ông lạ, về từ một nước Tây Phương. Đến đây hỏi thăm một người có tên là Nguyễn Xuân Nguyên. Với luật lệ của viện, ta đã không trả lời ông ấy. Chỉ nói không có ai ở đây có cái tên đó cả. Mẹ không biết nhiều, cũng như không để ý lắm đến dĩ vãng của con. Tuy nhiên Mẹ có lời khuyên. Chúng ta đã có lời thề, dâng hiến hoàn toàn cuộc đời cho Chúa, thì chúng ta phải cần kíp giữ tròn lời nguyện ấy...

Trở về phòng ngủ, Soeur Nguyên mang theo một tâm trạng hoang mang cùng cực. Người đó là ai? Từ đâu đến, và tìm nàng có việc gì? Linh tính của nàng cho biết đó chính là người xưa đã trở lại. Nhưng tất cả đã quá trễ rồi, người ơi! Hình như ký ức của người nữ tu đã phai nhạt mất, hình ảnh của một người nàng đã từng yêu tha thiết? Hay đã từ lâu nàng cố gắng xóa mờ đi các hình ảnh thân thương ấy? Không! những ký ức ấy không bao giờ phai nhạt trong lòng người nữ tu. Mà nó như một vết tích thánh thiện của đời nàng. Yêu nhau, đắm đuối với nhau những lần gặp gỡ. Cháy bỏng, chìm ngập trong hàng vạn nụ hôn đã trao, nhưng chàng vẫn giữ gìn, nâng niu cho người yêu, chưa lần sàm sỡ phạm tục. Nàng thì muốn sẽ trao cho chàng cái trinh tiết quý báu của người con gái, trong đêm tân hôn thiêng liêng. Thế nên, mối tình đầu tiên và cũng là cuối cùng này của Soeur đã như một dấu tích, sáng rực thánh thiện của định mệnh Chúa trao cho nàng.

Thế nên, đêm nay sóng lại nổi trong lòng của Soeur!

Buổi sáng, đạp xe mệt nhoài vì một đêm thức trắng không ngủ. Soeur Nguyên vẫn bối rối giữa hai ý nghĩ. Sẽ gặp lại người xưa. Hay giữ trọn lời nguyện với Chúa. Nếu gặp lại chàng, thì chuyện gì sẽ xảy ra. Hai người sẽ ôm chầm nhau mừng tủi. Chàng nàng sẽ kể lẫn những buồn thương của 20 năm cách xa. Và mối tình lại sống bùng lại trong lòng hai người. Soeur Nguyên sẽ hoàn tục, trở về với cuộc đời trần tục. Hai người sẽ cưới nhau, sinh những đứa con đẹp đẽ, trong một gia đình tràn đầy hạnh phúc...

Còn nếu gặp lại chàng, nhưng sau thời gian quá dài, nào ai biết chàng đã gia đình đầy đủ. Và gia đình chàng cũng đang rất ấm cúng. Lúc ấy nếu chàng còn quá yêu thương nàng, thì nàng sẽ lại gây đau khổ cho những người trong cuộc. Và sẽ gây đổ vỡ cho một gia đình, cho những đứa bé vô tội. Trong khi ấy, trái tim nàng sẽ lại rướm máu lần nữa. Nỗi đau sẽ trĩu nặng bùng bùng. Niềm thanh thản bao năm qua trong cuộc đời tu hành, chỉ vì chút yếu lòng trần tục, mà theo gió bay đi.

Còn nếu như, nàng sẽ tiếp tục lánh mặt. Cứ để cho chàng thất vọng, ra đi rồi cuộc sống lại trở lại bình thường. Cứ để chàng nghĩ là nàng đã vĩnh viễn biến mất ra khỏi cuộc đời. Chàng đã cuộc đời an lành bên kia, thì chàng sẽ tiếp tục nó. Tất cả đã là dĩ vãng. Định mệnh đã an bài. Vết thương lòng đã khép. Và hai người chỉ có thể trả nợ nhau ở kiếp sau. Còn riêng nàng sẽ tiếp tục đời nữ tu. Trái tim sẽ bình an trở lại như mặt nước hồ thu.

Soeur Nguyên sẽ vẫn là một người nữ tu thánh thiện và hoạt động tích cực của tu viện dòng Teresa. Nàng vẫn giữ tròn được lời nguyên với Chúa và Đức Mẹ.

Nguyên ơi! Bên tình bên đạo, mà em chỉ có một trái tim, một cuộc đời, một tấm lòng, thì biết chọn bên nào?

Buổi chiều xuống, ánh hoàng hôn đã nhạt bên kia sông. Tiếng chim về tổ xôn xao trên các tàn cây sao. Soeur Nguyên thơ thần bước ra vườn hoa bên hông tu viện. Đến bên cội Quỳnh, Soeur Nguyên nhìn thấy những cánh hoa trắng ử rũ, tả tơi treo buồn rầu bên dưới những tàn lá xanh. Không còn mùi hương huyền bí, thoang thoảng trong đêm. Không còn những cánh hoa cong vút, tràn đầy nhựa sống, uốn mình lung linh dưới trăng. Không còn hương nhụy vàng quỳn rũ. Không còn, tất cả không còn sau một đêm đắm đuối, lả lơi, hoa nở vụn trắng muốt dưới ánh trăng mơ màng. Soeur Nguyên chợt như tìm thấy câu trả lời. Nàng như chợt ngộ ra một chân lý của đời sống hiện hữu. Không có gì tồn tại mãi mãi. Có đó rồi mất đó. Tuổi trẻ qua đi và tuổi già như buổi chiều phiền muộn tìm đến. Thân xác rồi sẽ tàn tạ. Duy chỉ tâm linh là còn sống mãi trong tiềm thức đời đời. Linh hồn là còn hiện hữu mãi muôn kiếp...

oOo

Dừng lên phi cơ, bắt đầu chuyến trở về trong tuyệt vọng. Chuyến đi đã không có một kết quả nào. Nguyên đã biến mất thật sự ra khỏi cuộc đời. Nàng đã như chìm đắm muôn đời vào buổi sáng sương mù ngày nào. Ngồi bên cửa sổ phi cơ, Dững tự nhủ:

“Nguyên ơi, nếu em vẫn còn đâu đó trên cuộc đời này, dù thời gian đã 20 năm rồi cách biệt, nhưng trái tim anh vẫn còn ghi đậm nét khuôn mặt em. Mái tóc búp bê ngây thơ. Nụ cười thánh thiện. Và một tâm hồn ngoan đạo trong sáng. Anh sẽ mãi mãi yêu em, và cuộc đời anh từ nay sẽ là những buổi sáng mù sương dày đặc, trắng toát, và anh sẽ tìm trong ánh sáng huyền hoặc ấy, một lối đi về hiện tại cho đời anh...”

Phong Vũ

nguồn: internet eMail by cathy chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, July 8, 2025
bkt, Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*